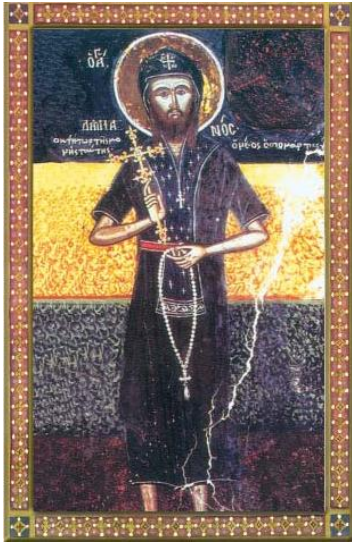

Συναξάρι του όσιομάρτυρος Δαμιανού, + 14 Φεβρουαρίου.

Ὁ Ἅγιος Δαμιανός ἐγεννήθηκε στό χωριό Μυρίχοβο Ἀγράφων (σήμερα Ἁγία Τριάδα) περί τό 1510 μ.Χ. ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς. Ἀπό τήν παιδική ἀκόμη λικία ἀγάπησε τό μοναχικό βίο καί θέλησε νά ἐνδυθεῖ μέ τό ἀγγελικό σχῆμα τοῦ μοναχοῦ. Ἔτσι ἄφησε τή γενέτειρά του καί μετέβη στό Ἅγιον Ὅρος, στή μονή Φιλοθέου, ὅπου ἐκάρη μοναχός.

Μετά ἀπό λίγο καιρό ἀφήνει τή μονή καί ἀναχωρεῖ, γιά νά μονάσει σέ ἀσκητήριο καί νά ἀφιερωθεῖ περισσότερο στήν προσευχή. Πῆγε, λοιπόν, κοντά σέ κάποιον ἀσκητή πού τόν ἔλεγαν Δομέτιο. Ἐμεινε πλησίον του σχεδόν

τρία χρόνια καί ὁ μοναχός Δαμιανός ἐπρόκοψε σέ ὅλες τίς ἀρετές καί τά πνευματικά ἀγαθά. Μάλιστα δέ, ἀξιώθηκε κάποτε νά ἀκούσει τή φωνή τοῦ Κυρίου πού τοῦ ἔλεγε· «Δαμιανέ, δέν πρέπει νά ζητᾶς μόνο τό δικό σου πνευματικό συμφέρον, ἀλλά καί τῶν ἄλλων».

Μετά ἀπό αὐτό ὁ μοναχός Δαμιανός ἐγκαταλείπει τό Ἅγιον Ὅρος καί πηγαίνει στήν περιοχή τοῦ Ὀλύμπου. Ἐκεῖ ἐκήρυττε τό λόγο τοῦ Θεοῦ, παρακινοῦσε τούς Χριστιανούς νά μετανοήσουν, νά ἀποφεύγουν τίς ἀδικίες καί τίς κακίες, καί τούς προέτρπε νά ἐφαρμόζουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ λόγος του ὅμως ἐνόχλησε κάποιους, οἱ ὅποιοι τόν ἐκατηγόρησαν ὅτι εἶναι λαοπλάνος καί ψεύτης. Ὁ Ὅσιος δέν ἔδωσε σημασία στίς κατηγορίες αὐτές καί ἀναχωρεῖ γιά τήν περιοχή τῆς Λάρισας καί τοῦ Κισσάβου. Μετά ἀπό ἐκεῖ φθάνει στά Ἄγραφα. Ἐκεῖ, στήν Καρύτσα Δοπόλων, ἰδρύει τή μονή τῆς Παναγίας Πελεκητῆς, πού ἦταν τό ἱεραποστολικό ὄρητήριό του. Οὐσιαστικά ἀνακαίνισε τή μονή πού εἶχε ὑποστει μεγάλες καταστροφές καί ἔτσι ἐπέρασε στή συνείδηση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ὡς κτίτορας αὐτῆς. Δυστυχῶς, καί ἐκεῖ, ἄνθρωποι δυσσεβεῖς τόν ἐκατηγόρησαν ὡς λαοπλάνο καί ψευδοκαλόγερο. Ἔτσι φεύγει καί πηγαίνει στόν Κίσαβο καί δίπλα στό χωριό Ἀνατολή κτίζει ἕνα νέο μοναστήρι πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Πλήθος πιστῶν τόν ἐπισκέπτεται, γιά νά ἀκούσει τό κήρυγμά του καί τίς πνευματικές του νουθεσίες.

Κάποια στιγμή ο Δαμιανός πηγαίνει για δουλειές της μονής στο γειτονικό χωριό Βουλγαρινή. Έκει συλλαμβάνεται από τον Τουρκο διοικητή της Λάρισας, με την κατηγορία ότι παρεμποδίζει την αγοραπωλησία εμπορευμάτων κατά τις Κυριακές και παρακινεί τους Έλληνες να μένουν σταθεροί στην πίστη τους.

Τόν οδηγούν στη φυλακή και τόν βασανίζουν. Τοῦ δένουν τὰ πόδια και τόν τράχηλο μέ βαριές αλυσίδες και τόν απειλούν για τή ζωή του. Μάταια, ὅμως. Ὁ Ἅγιος ὁμολογεῖ τήν πίστη του στόν Χριστό και ὁ Τουρκος διοικητής προστάζει νά θανατωθεῖ και μετά νά ριχθεῖ στή φωτιά. Οἱ στρατιῶτες τόν πῆραν και τόν ἐκτύπησαν δυνατά στό κεφάλι μέ τόν πέλεκυ. Ὁ Ἅγιος, μιθανής ὅπως ἦταν, ἔπεσε στό ἔδαφος. Τότε ἐβλήθη στήν κάμινο τοῦ πυρός και ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπό τό ἱερό λείψανό του τό ἔριξαν στόν Πηνειό ποταμό.

Ὁ Ὁσιομάρτυς Δαμιανός ἔλαβε τό στέφανο τοῦ μαρτυρίου τό ἔτος 1568 μ.Χ.

